

عنوان مقاله:

چالش ذاتی یا فعلی بودن اراده خدا از دیدگاه امام رضا طبق تفسیر فلسفی ملاصدرا همراه با نقادی نظریه علامه طباطبایی در این زمینه

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های فلسفه اسلامی، دوره 14، شماره 25 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

اسماء احمدی - دانشگاه قم

محمود صیدی - دانشگاه شاهد

خلاصه مقاله:

یکی از مسائل مهم در مبانی کلامی شیعی، صفات الهی است که در آیات متعدد قرآنی، با اسماء و صفات گوناگونی از آن یاد شده است. با توجه به براهین عقلی و احادیث نقلی، صفات الهی عین ذات او هستند و تفاوت آن ها مفهومی است. ولی مسئله این است که در چند حدیث منقول از امام رضا، اراده، صفتی فعلی دانسته می شود. ملاصدرا با ارائه تفسیری فلسفی کلامی از این احادیث، آن ها را با ذاتی بودن صفات خداوند در تنافی نمی داند؛ ولی از نظر علامه طباطبایی، این احادیث در فعلی بودن صفت اراده صراحت دارند. در پژوهش حاضر با استفاده از تحلیل های فلسفی کلامی از این احادیث و کمک گیری از احادیث دیگر امام رضا اثبات می شود که این احادیث با ذاتی بودن صفت اراده در تناقض نمی باشد و تفسیر علامه طباطبایی از آن ها صحیح به نظر نمی رسد.

کلمات کلیدی:

اراده، خداوند، امام رضا، ملاصدرا، علامه طباطبایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1026032>

